

[Leif Hermann]

Der er imidlertid en enkelt ting, som jeg godt kunne forestille mig var blevet taget op i dette forslag, nemlig spørgsmålet om, hvordan dette forholder sig til reglerne om klager over politiet. Der er jo ikke nogen tvivl om, at hvis vi havde medborgervidner med, f.eks. i forbindelse med udkørende politiforretninger, og hvis vi havde medborgervidner siddende på politiets stationer, så ville vi i vidt omfang kunne slippe for klager, fordi den pågældende, der følte sig dårligt behandlet, ville have mulighed for omgående at henvende sig til et medborgervidne.

Disse klageregler har vi jo forsøgt, i øvrigt i samarbejde med Venstresocialisterne, at tage op tidligere, men der er ikke rigtig sket andet på området, end at justitsministeren har ladet foretage en høringsrunde hos politimestrene samt en høring af Advokatrådet, og dér foreligger der i hvert fald fra Advokatrådet nogle meget væsentlige og principielle betænkeligheder, ja, der foreligger sågar en antydning af, at man måske kunne finde på at udtræde af advokatopgaverne i de lokale politiklagenævne.

Jeg vil derfor gerne bede justitsministeren om i sit svar eventuelt at komme ind på, om der sker noget på klagerelområdet, og hvorvidt man kunne forestille sig, at der på et eller andet tidspunkt kom et forslag, der bl.a. indebar, at man inddrog borgerne mere aktivt i behandlingen af klagesager vedrørende politiet.

Jeg vil godt sige om forslaget, at vi selvfølgelig er positive over for dets hensigt. Vi tror ikke, at det er muligt at udvikle et godt og tillidsfuldt samarbejde mellem politiet og borgerne, uden at borgerne i højere grad bliver inddraget, også i situationer, hvor politiets opgaver er komplicerede.

Den regel om ransagningsvidner, vi har i retsplejeloven, har nogle af og til forsøgt at få endevendt i forholdet mellem politiets aktiviteter ude på Christiania og hele den hovedregelproblematik, der ligger i bestemmelsen om ransagningsvidner. Det har været ganske umuligt at finde ud af andet, end at ransagningsvidner er en teoretisk hovedregel i retsplejeloven, mens den praktiske hovedregel er, at man skriver under på, at man ikke ønsker ransagningsvidner tilkaldt. Det er selvfølgelig noget, vi ikke i længden kan leve med, og dette forslag vil være en understregning af, at spørgsmålet om medborgervidner

også i den specielle situation på ransagningsområdet er noget, der skal tages op til en grundig drøftelse.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Forslaget går ud på, at der skal være medborgervidner ved afhøringer og ved ransagninger. Ministeren oplyste før, at ved afhøringer har man, når man er sigtet, altid ret til at få en forsvarer, og at dette skal meddeles. I de mange år jeg har beskæftiget mig med det, er det meget, meget sjældent, at nogle har klaget over, at de ikke har fået lov til at få en sagfører ved en afhøring, når de er sigtet. Jeg skal lede meget længe for at finde et eksempel.

Det næste, ministeren oplyste, drejede sig om afhøringer af børn. Dér har jeg derimod nogle eksempler på, at der ikke altid har været tilkaldt de rigtige mennesker, som kan varetage børnenes interesser.

Jeg må sige, at i det store og hele virker ordningen, så vidt jeg kan se, godt. Det er klart, at der kan ske fejl alle steder, og dem kan vi jo så påtale.

Så kommer vi til ransagninger. Ministeren oplyste, at man så vidt muligt fra politiets side skulle sørge for to uberygtede personer som vidner ved en ransagning. Jeg har heller ikke på dette område modtaget mange klager, men de, jeg har modtaget, er kommet fra Christiania. Så snart jeg nævner det, ved jeg godt at der er en hel del mennesker, der siger: nå ja, Christiania. Men jeg gør opmærksom på, at de mennesker, der bor i Christiania, har de samme rettigheder som alle andre. Jeg synes ikke, at man uden videre kan tillade sig at sige: nå ja. Her taler jeg ikke om de klager, der er indløbet fra Christiania-beboere, men om de domme, der er faldet ved Københavns Byret over forkert optræden fra politiets side.

Jeg vil gerne sige som konklusion, at jeg ikke tror, der er brug for at udbygge vores system. Men jeg vil gerne benytte dette forslag til i retsudvalget at få gennemgået området og spurgt, hvad vi kan gøre for, at politiet i endnu højere grad, end det faktisk er sket i Christiania, sørger for, at ransagninger foregår på helt betryggende måde. Jeg kan altså ikke give tilslutning til forslaget, men jeg kan sige, at vi vil benytte lejligheden til at undersøge visse ting. Vi mener i det store